

Til kapitel 3.

*Administration af Det Europæiske Fællesskabs
retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets
område*

Til § 10

Reglen i stk. 1 bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at udstede regler og træffe foranstaltninger til opfyldelse af EF's forordninger, direktiver og beslutninger på fiskeriets område i Danmark.

Bestemmelsen betyder, at Danmark kan leve op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet i EU, herunder kan der fastsættes de regler om kontrol, tilsyn og andre administrative regler, samt regler om levesteder for fisk m.v., som er nødvendige for at gennemføre EF-retsakter på fiskeriområdet.

I forhold til den gældende lovtekst i EU-bemyndigelsesloven § 1, stk. 1, er området udvidet til at omfatte alle EU's bindende retsakter, d.v.s. både forordninger, direktiver og beslutninger. Bestemmelsen er her efter i overensstemmelse med Fødevarerlovens § 61. Det bemærkes, at der ikke på fiskeriområdet udstedes direktiver, men at lovteksten tager højde for det tilfælde, at den fællesskabsretlige regulering af fiskeriet, som i dag finder sted via forordninger og enkelte beslutninger, udvides med direktiver. I stk. 1, 1. pkt., er det fastlagt, at ministeren udover at fastsætte regler til opfyldelse af eventuelle kommende direktivforpligtelser også kan træffe bestemmelse til opfyldelse af direktivforpligtelser. Der er her særligt tænkt på det tilfælde, hvor der endnu ikke er udstedt egentlige bekendtgørelser til opfyldelse af et direktiv, og hvor der f.eks. i kontroløjemed er behov for at agere umiddelbart.

Med hjemmel i stk. 1 kan ministeren endvidere fastsætte regler eller træffe bestemmelser til opfyldelse af direktiver og beslutninger på andre områder end fiskeriområdet. Dette vil særligt kunne gøre sig gældende i forbindelse med direktiver og beslutninger om natur- og miljøbeskyttelse, som har betydning for fiskeriet.

Bestemmelsen i stk. 2 om bemyndigelse til at fastsætte regler om fravigelser i det omfang, det er foreneligt med fællesskabsretten, er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 1, stk. 2.

I stk. 3 er indsat hjemmel til at opretholde internationale aftaler, der er indgået før Danmarks tiltræden af De Europæiske Fællesskaber, og som fortsat er gældende.

Der eksisterer aftaler med vore nabolande, som stadig er gyldige efter Danmarks tiltræden til EU-traktaten. Bl.a. kan nævnes:

– Den mellem Danmark og Sverige den 31. december 1932 afsluttede konvention mellem Kongerigerne Danmark og Sverige om Fiskeriforholdene i de til begge lande grænsende farvande.

– Overenskomst angående fælles fiskeri i Flensborg inderfjord mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland af 29. maj 1958.

– Overenskomst af 19. december 1966 mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat.

Hidtil har aftalerne været gennemført og forpligtelserne opretholdt gennem loven om fiskeri i dansk/svenske grænsfarvande og Flensborg Fjord loven, som nu forudsættes ophævet.

Bestemmelsen i stk. 4 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 1, stk. 4, der muliggør, at en anden minister gennemfører de nødvendige foranstaltninger efter stk. 1 og 2, hvis et fiskerirelateret spørgsmål hører under denne ministers ressort. Dog er teksten præciseret, så det klart fremgår, at der er tale om gennemførelse af EF-retsakter.

I stk. 4 nævnes, at også andre ministre kan gennemføre EU-regler på fiskeriets område. Dette vil kunne ske, hvis en regel om fiskeriforhold skulle ligge i andet ministerressort end Fødevarerministeriet.

Til kapitel 4.

Fiskeriformer og fiskeriberettigede

Til § 11

Bestemmelsen indeholder regler for, under hvilke former det er tilladt at fiske.

I stk. 1 fastlægges kravene til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand. Disse svarer til de gældende betingelser for at udøve de typer af fiskeri, der er fastlagt i saltvandsfiskeriloven. Det er således kun personer registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber, som har ret til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Dertil kommer de særlige rettigheder i saltvand, som opregnes i stk. 2, dvs. indehavere af ålegårdsrettigheder og landbrugere med ret til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Desuden kan der udøves rekreativt fiskeri i form af lyst- og fritidsfiskeri i fersk- og saltvand, jf. stk. 3.

I stk. 4 henvises til bestemmelsen i forslaget § 28 om fiskeriretten i ferskvand. I ferskvand gælder fort-